

Gouden markt voor accountants

Veel mensen hebben tijdens de vrije decemberdagen *de Prooi* gelezen, Jeroen Smits boek over de teloorgang van ABN

Amro. Ook minister van Financiën Wouter Bos. In zijn weblog van 5 januari 2009 noteerde Bos daarover het volgende: "En als er zich nog ooit hier een bankier of een baas uit het bedrijfsleven durft te melden die geringschattend durft te doen over de kwaliteit van de besluitvorming in politiek en overheid en hoog op geeft over ratio en strategie in het bedrijfsleven ... ik zal ze met dat boek in de hand het pand uitwerken want het is werkelijk ten hemel schreiend wat een onvermogen en chaos je in dat boek honderden pagina's achter elkaar tegen komt."

Ook ik las het boek. En mijn conclusie was identiek. Zoals ik het tegenwoordig - PvdA'er noch socialist zijnde - opmerkelijk vaak eens ben met Bos, die zich in deze functie eindelijk kan ontplooiën tot wat hij in wezen natuurlijk is: een liberaal, maar dan wel eentje die weet dat liberalisme iets heel anders is dan onbeperkte 'vrijheid blijheid' en plichtmatig klagen over regelgeving.

Het in het boek geschetste beeld - een prominente financiële speler die achter de glimmende façade is gevuld met chaos, interne twisten, onkunde en inefficiëntie - heeft echter ook een positieve kant. Althans, voor accountants. Zo had men bij *de bank* lange tijd geen flauw idee met welke van de drie hoofdactiviteiten men het meest verdiende. Dat klinkt ongelooflijk, maar het was echt zo. Pas na langdurige studie kwam deze informatie - die toch tot de basale managementinformatie mag worden gerekend - boven water.

Voelt u het accountantsbloed al kriebelen?

Koen Perik schreef in het januarinumnummer (pagina 57) dat *juist* bij financiële instellingen de huishoudboekjes tot voor kort niet deugden. Dat zal best waar zijn. Toch lijkt het niet gewaagd te veronderstellen dat het bij menige andere onderneming dan niet veel anders zal zijn. Iets gewaagder is de stelling 'hoe groter de organisatie, hoe groter de chaos', maar ook die durf ik - op

'Hoe groter de organisatie, hoe groter de chaos.'

eigen titel - wel aan. Wie wel eens bij grote organisaties in de keuken kijkt, staat vaak verbaasd dat ze überhaupt nog draaien.

Soms is dat laatste puur geluk. Zo had het maar een haar gescheeld of de krampachtig nagestreefde maar volledig mislukte pretentie om een *world class investment bank* te worden, was ABN Amro fataal geworden. Royal Bank of Schotland, geholpen door de Britse overheid, vangt dat ABN-erfenisje - dertien miljard euro verlies - nu gelukkig voor ons op.

Maar terug naar de kern: die interne chaos bij grote ondernemingen is voor accountants fantastisch nieuws. Als controleur, mits ze hun werk kritisch doen, maar vooral als adviseur. Dat laatste vanzelfsprekend radicaal gescheiden van de controles, maar daar zorgen de internationale regelgevers binnen enkele jaren wel voor - ook die stelling durf ik op eigen titel wel aan.

Angst daarvoor is onnodig. Vergeet de controle, laat die aan gespecialiseerde audit only-firma's. Een kortstondige marktherschikking zal het gevolg zijn, maar daarna lonkt een gouden toekomst. Voor alle accountants.

TOM NIEROP

hoofdredacteur 'de Accountant'